

GRAN TUC DE COLOMÈRS

Val d'Aran

Des dels Banhs de Tredòs pel Circ de Colomèrs

Distància	11,3 Km (anada)
Desnivell acumulat	+1372 -246 m
Nivell de dificultat	difícil
Data	3 de setembre de 2009
Cartografia	Ed. Alpina. Val d'Aran (1:40000)
Punts per a GPS	http://ca.wikiloc.com/wikiloc/view.do?id=514149

Ruta per un dels indrets més interessants de la Val d'Aran: el Circ de Colomèrs. Delimitat a sol ixent pel Tuc de Gran Sendrosa, els Tuca de Ratera i del Bergús. A migdia, per la muralla coronada pel Gran Tuc (el més alt de la zona i punt culminant de l'excursió) i a ponent per la carena entre la Creu i les Agulles de Colomèrs, entre d'altres cims, tots de més de 2.600 metres d'alçària. Aquestes muntanyes conformen una gran falca aranesa entre les comarques del Pallars Sobirà i l'Alta Ribagorça. Orientada al nord, curulla de llacs que van desguassant els uns als altres fins a l'Estanh Major i d'aquest, a través del planell d'Aigües Tòrtes, a l'Arriu d'Aiguamòg, tributari del marge esquerre del Garona.

En dues ocasions anteriors que ho havia intentat la meteorologia em va girar l'esquena. Sobretot pel cantó de migdia, per l'estany Llong, on ens en va fer fora un gran xàfec. En aquella ocasió vàrem poder arribar poc més amunt de l'estany de Bergús i em sembla que és la ruta més fàcil per pujar al Gran Tuc de Colomèrs. Però aquesta, malgrat que més llarga i desnivellada, és molt atractiva.

Podeu escurçar-la ben be una hora (a l'anada i la tornada) si pugeu amb taxi des dels Banhs de Tredòs fins a sota l'Estanh Major de Colomèrs. A partir dels Banhs la circulació és restringida.

El camí és poc definit. Totes les ressenyes consultades hi menen pel Portau de Colomèrs, sota el Tuc de Bergús, pujant-hi des de l'Estanh Ratèra. Però seguint els punts per a GPS que em varen lliurar en Xavier Romero i en Joan 'Gatsaule', vaig pujar-hi per la que va fer de baixada un d'ells, per un collet més a ponent. Em va semblar el camí més directe i de dificultat semblant a la del Portau.

Per la llargària, el desnivell i el terreny pedregós que cal travessar, considero que és una ruta una mica difícil. Te dues parts ben diferenciades: La primera des dels Banhs de Tredòs fins a l'Estanh Obago, pura delícia. A partir d'aquí i, sobretot, a partir de l'Estanh deth Cap de Colomèrs, és una pujada per un pedregar molt costerut sense camí fressat, que es fa feixuga. Fins ben entrat l'estiu és fàcil trobar-hi congestes, llavors el piolet i els grampons poden fer falta. A partir de la carena és més fàcil, però encara queda superar un curt tram de fort pendent, abans del coll a migdia del cim.

En qualsevol cas el paisatge pel que transitarem i que el albirarem des del cim fan que valgui molt la pena l'esforç.

Accés. Des de Salardú prenem una pista asfaltada que mena als Banhs de Tredòs on cal deixar el vehicle perquè el trànsit a partir d'aquí és restringit. Podem prendre un taxi per a que ens deixa sota el barratge de l'Estanh Major de Colomèrs..

Banhs de Tredòs (1.766 m)

Comencem a caminar vers migdia seguint senyals grocs i blancs (PR) per un corriol ben fressat, pel marge dret de l'Arriu d'Aiguamòg. Camí planer, de bon fer entre pineda. Després gira a llevant i ens deixa als peus del Sauth d'Aigües Tòrtes, una bonica cascada, sota mateix de la cabana deth Vertedèro, al costat de la pista (rètols). Poc més enllà travessem el riu pel Pònt des Pletius, passant al marge esquerre. Després d'una curta pujada abastem un mirador.

Guardadèr d'Aigües Tòrtes (1.858 m)

Rètol indicador. Des don podem albirar el planell on el riu discorre mansament fent meandres i els cims que encerclen el circ. Durant tot el camí troncs de fusta ben disposats, ens ajuden a creuar els nombrosos reguerols que anem trobant. Seguim pel corriol, sempre ben fressat i vers migdia, fins que abastem de nou la pista al Pònt dera Montanheta. La seguim, escurçant-ne les llaçades per dreces ben evidents, fins on la un gir de 180° (continua fins a la veïna vall de la Restanca), prop del barratge de l'Estanh Major de Colomers.

Camí al Refugi de Colomers (1.967 m)

(Rètol indicador) Un sender molt fressat s'enfila vers xaloc (SE). Quan el camí es fa més planer, abastem els Estanhs dera Lòssa. Un corriol surt a la dreta (rètol) cap al refugi, però nosaltres creuem el rierol i continuem el la mateixa direcció. Fort pendent fins al Lac de Clòto de Baish on girem 90° vers garbí (SO) fins al proper Coret de Clòto, on abastem el GR.

GR 11 (2.174 m)

Tram entre el refugi i el Port de Ratèra de Colomers. El prenem a l'esquerra. Camí planer i molt entretingut pel costat dels Estanhs Llong, Redon i Obago. Pel costat d'aquest darrer, quan una llengua de terra ens fica dins el llac, surt un corriol a mà dreta, ben fressat, senyalitzat amb pintura vermella. És el circuit llarg des estanys de Colomers. Abandonem el GR.

Circuit llarg de Colomers (2.250 m)

Hi ha dos circuits circulars que recorren els estanys del circ. El llarg és senyalitzat amb pintura vermella. Corriol ben fressat i senyalitzat. Fort pendent vers migdia. Als peus del Tuc de Pòdo el camí vira a ponent: l'abandonem per continuar en la mateixa direcció.

Ruta a l'Estanh deth Cap Colomers (2.472 m)

Abandonem el camí del circuit llarg de Colomers seguint un corriol poc fressat, senyalitzat amb fites escadusseres, vers migdia. Ens orientem per passar entre l'Estanh Ratèra i el del Cap de Colomers. El corriol va desdibuixant-se progressivament. Quan albirem el de Ratèra, per sota el nostre camí a mà esquerra, girem a garbí (SO) i anem a tocar del Cap pel seu marge llevantí. El resseguim uns metres i encetem la pujada pel pedregar.

Aquí el camí desapareix totalment i ens cal guiar-nos per les fites, difícils de localitzar dins la tartera. Fort pendent entre blocs que ens obliga a posar les mans més d'un cop. A mesura que pugem observem una curta, estreta i inclinada canal a mà esquerra. Els collet per on ens cal sortir és al costat, més a la dreta. Poc abans del collet retrobem indicis de corriol i abastem la carena.

Collet sobre l'estany de Bergús (2.790 m)

Als nostres peus vers xaloc (SE) l'estany de Bergús. En aquella direcció, entre l'estany i nosaltres, veiem el corriol que ve del Portau de Colomers. No cal anar-lo a buscar: carenegem decantats pel costat del Bergús, procurant perdre la mínima alçària possible seguint per tiranys més o menys fressats en direcció a ponent i l'evident coll a migdia del Gran Tuc. Fort pendent just abans del coll, on ens ajuntem al camí que puja pel cantó del Bergús. Del coll abastem el cim per camí evident i fressat, en moderat pendent.

Gran Tuc de Colomers (2.933 m)

Vèrtex geodèsic. Impressionant panorama del circ i de tot el parc d'Aigües Tortes-Sant Maurici.

Retornem pel mateix camí.